

دوشنبه ۲۰ مرداد ۱۴۰۴ شماره ۸۸۱۰

irannewsppaper irannewsppaper

گزارش

برای نزدیک به سه سال از آغاز جنگ اوکراین، شعار اصلی واشنگتن در انتقاد از تهاجم روسیه این بود که هیچ مذاکره‌ای درباره اوکراین بدون حضور اوکراین صورت نمی‌گیرد. اما دیدار آخر هفته دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا با ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهوری روسیه در آلاسکا بدون حضور اوکراینی‌ها برگزار خواهد شد. پس از آنکه ترامپ اعلام کرد که در حال مذاکره با کرملین درباره «تبادل سرزمینی» بین روسیه و اوکراین بوده و هیچ اشاره‌ای به تضمین‌های امنیتی برای اوکراین یا ارسال تسلیحات به این کشور نکرد، کی‌یف بلافاصله واکنش نشان داد و چنین توافقی را مردود دانست. این موضوع همچنین برای خود ترامپ نیز خطرات سیاسی به همراه دارد. شش ماه گذشته، اوکراینی‌ها از این بیم داشتند که ذهنیت ترامپ از «توافق صلح» در واقع توافقی مستقیم میان او و پوتین باشد؛ مشابه آنچه فرانکلین روزولت، جوزف استالین و وینستون چرچیل در کنفرانس یالتا در سال ۱۹۴۵ انجام دادند و اروپا را تقسیم کردند. آن نشست به نمادی از بحث‌های تاریخی بدل شد که نشان می‌دهد وقتی قدرت‌های بزرگ جهان را میان خود تقسیم می‌کنند، قدرت‌های کوچک آسیب می‌بینند و ممکن است مردمان آزاد زیر سلطه حکومت‌های استبدادی قرار گیرند.

صلح اوکراین در غیبت اوکراینی‌ها

ولودیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهوری اوکراین در یک سخنرانی خطاب به مردمش که چند ساعت پس از صحبت‌های ترامپ ایراد شد، به این ماجرا اشاره کرد. زلنسکی گفت: «اوکراینی‌ها هرگز زمین خود را به اشغالگر نخواهند داد». او تأکید کرد که قانون اساسی اوکراین مانع چنین توافقی است.

زلنسکی سپس در عبارتی که به نظر می‌رسید هشداری مستقیم به ترامپ باشد، افزود: «هرراه‌حلی علیه ما و بدون حضور اوکراین راه‌حلی علیه صلح است. این راه‌حل‌ها مرده‌اند و هیچ نتیجه‌ای به همراه نخواهند داشت.»

بزرگ‌ترین ریسک نشست آلاسکا متوجه زلنسکی است. پس از دیدار جنجالی ماه فوریه رؤسای جمهوری اوکراین و آمریکا در کاخ سفید،

زلنسکی دلایل محکمی دارد که در بهترین حالت، ترامپ شریکی غیرقابل اعتماد است و در بدترین حالت، به سادگی تحت تأثیر تمجیدها و دوستی پوتین قرار می‌گیرد.

ترسا گونوف، مدیر برنامه‌ها و عملیات مرکز استراتژی و امنیت اسکوگرافت در اندیشکده شورای آتلانتیک گفت: «هنوز هم به نظر می‌رسد که ترامپ به این گفت‌وگوها به چشم مذاکره با یک شریک یا دوست نگاه می‌کند. این نگاه تا زمانی که اوکراین درگیر مذاکرات نباشد، ادامه خواهد داشت و گفت‌وگوها را دشوار می‌سازد.»

استیو وینکاف، فرستاده ویژه ترامپ احتمال دیدار سه‌جانبه ترامپ، زلنسکی و پوتین را مطرح کرده بود و در هفته گذشته به‌نظر می‌رسید این دیدار پیش‌شرط نشست آلاسکا باشد. اما روز جمعه، ترامپ در پاسخ به خبرنگاران این موضوع را رد کرد. روز شنبه، یک مقام ارشد آمریکایی

گفت که رئیس‌جمهوری همچنان با نشست سه‌جانبه با پوتین و زلنسکی مشکلی ندارد، اما دیدار ترامپ و پوتین طبق برنامه برگزار خواهد شد. با این حال، شکاف میان رویکرد ترامپ به این مذاکرات و رویکرد متحدان اروپایی ایالات متحده، روز شنبه آشکارتر شد. پس از نشست مشاوران امنیت ملی اروپا و مقامات اوکراینی با جی‌دی ونس، معاون اول رئیس‌جمهوری آمریکا که به بریتانیا سفر کرده بود، رهبران کمیسیون اجرایی اتحادیه اروپا و کشورهای مانند فرانسه، بریتانیا، ایتالیا و آلمان در بیانیه‌ای خواستار «دیپلماسی فعال، حمایت از اوکراین و فشار بر فرانسویان روسیه برای پایان دادن به جنگ» شدند. آنها افزودند که هر توافقی باید شامل «تضمین‌های امنیتی قوی و قابل اعتماد باشد که به اوکراین اجازه دهد به طور مؤثر از حاکمیت و تمامیت ارضی خود دفاع کند»؛ عبارتی که ترامپ از به کار بردن آنها خودداری کرده است.

رهبران اروپایی تأکید کردند: «مسیر حضور اوکراین تعیین شود.»

حسن ظن ترامپ برگ‌برنده پوتین

مدت‌هاست که ترامپ به دنبال دیدار مستقیم با پوتین بوده و علناً اعلام کرده که مشکلی مانند اوکراین تنها با ملاقات دو رهبر قابل حل است. او همچنین هفته گذشته گفت که انتظار دارد تا پایان سال با شی جین‌پینگ، رئیس‌جمهوری چین دیدار کند. به نظر می‌رسد او تمایلی به اعمال تعرفه‌ها یا تحریم‌های جدید پیش از این دیدارها ندارد. به گفته گونوف، حتی نفس برگزاری دیدار ترامپ با پوتین یک پیروزی کوچک برای رئیس‌جمهوری روسیه به شمار می‌رود. او افزود: «ترامپ همچنان با حسن‌ظن به پوتین می‌نگرد و پوتین تلاش خواهد کرد از این مسأله حتی فراتر از نشست روز جمعه استفاده کند.»

از زمان بازگشت دونالد ترامپ به قدرت، بسیاری از اوکراینی‌ها نگرانند

که توافق صلحی بدون حضور و نظر آنها منعقد شود

سایه شوم ترامپ بر سرنوشت اوکراینی‌ها

گونوف معتقد است در حالی که ترامپ تأکید دارد تقاهم میان او و رئیس‌جمهوری روسیه برای دستیابی به صلحی جامع حیاتی بوده، پوتین قطعاً از هرگونه امتیاز سرزمینی که ترامپ حاضر به اعطا باشد، استقبال خواهد کرد. ترامپ پیش‌تر نشان داده که مذاکرات در همین مسیر پیش می‌رود. روز جمعه، او خاطرنشان کرد که توافق صلح میان دو کشور احتمالاً شامل «نوعی مبادله سرزمینی» خواهد بود که نشان‌دهی از احتمال پیوستن ایالات متحده به روسیه در وادار ساختن اوکراین به واگذاری دائمی بخش‌های سرزمینش است؛ پیشنهادی که زلنسکی قاطعانه رد می‌کند.

ترامپ گفت: «ما بخشی را پس می‌گیریم و بخشی را واگذار می‌کنیم». اما مشخص نکرد منظورش از «ما» چه کسی است. رئیس‌جمهوری آمریکا افزود: «تبادل سرزمینی در جهت منفعت هر دو طرف صورت خواهد گرفت، اما

زلنسکی دلایل محکمی دارد که در بهترین حالت، ترامپ شریکی غیرقابل اعتماد است و در بدترین حالت، به سادگی تحت تأثیر تمجیدها و دوستی پوتین قرار می‌گیرد.

درباره آن یا بعداً یا فردا صحبت خواهیم کرد.»

مقام‌های کرملین خواستار آن شده‌اند که اوکراین چهار منطقه‌ای که روسیه در اواخر سال ۲۰۲۲ تصرف کرد را به طور کامل واگذار کند. روسیه همچنین به دنبال رسمیت جهانی مالکیتش بر شبه‌جزیره کریمه است.

جفری سوننفلد، رئیس مؤسسه رهبری مدیران ارشد دانشگاه ییل به ترامپ هشدار داد که از هرگونه توافقی که در آن اوکراین حقوق خود بر منطقه دونباس را واگذار کند، خودداری کند؛ خصوصاً که دولت ترامپ پیش‌تر برای مشارکت آمریکا در درآمد‌های آتی ذخایر معدنی اوکراین از طریق صندوق سرمایه‌گذاری مشترک، توافقی منعقد کرده بود. سوننفلد گفت: «واگذاری دونباس فاجعه‌بار خواهد بود. این همان جایی است که بسیاری از این مواد معدنی ارزشمند قرار دارد.»

پایان انزوای سیاسی پوتین

تا اواخر هفته گذشته، به نظر می‌رسید دیدار ترامپ و پوتین در یکی از مکان‌های بی‌طرف معمول دوران جنگ سرد، مانند ژنو یا وین برگزار شود. جو بایدن در ژوئن ۲۰۲۱ و هشت ماه پیش از حمله روسیه به اوکراین، در ژنو با پوتین دیدار کرده بود. تمایل پوتین به سفر به خاک آمریکا قابل توجه است؛ خصوصاً از آن جهت که ورودش به ایالات متحده به معنای پایان انزوای سیاسی و حقوقی او خواهد بود. طی ماه‌های اخیر، ترامپ تلاش‌های وزارت دادگستری و وزارت خارجه آمریکا برای جمع‌آوری شواهد جنایت جنگی روسیه در جریان حمله به اوکراین را متوقف کرده است. اما دعوت از پوتین برای دیدار در آمریکا، عملاً هرگونه احتمال همکاری ایالات متحده در ارائه شواهد به دادگاه را از بین برد.

میلیون بشکه در روز، از طریق این خط انجام می‌شود که شرکت‌هایی مانند شوروون و اکسون‌موبیل در آن سرمایه‌گذاری کرده‌اند. روسیه پیش‌تر نیز با استفاده از بهانه‌های زیست‌محیطی، فعالیت این خط را متوقف کرده بود. مسدودسازی دوباره، می‌تواند تا ۳/۵ درصد از عرضه جهانی نفت را از بازار حذف کند و قیمت‌ها را به‌طور بالقوه از مرز ۹۰ دلار عبور دهد. این واکنش احتمالی روسیه، معادلات بازار جهانی نفت را بیش‌ازپیش پیچیده می‌کند و نمایانگر بازگشت نفت به جایگاه سنتی‌اش به‌عنوان ابزاری در بازی‌های قدرت است.

روشن ساز کلام: توازن نظم انرژی شکننده و دیپلماسی فشار

هند باید در این تقابل پیچیده بین تأمین منافع اقتصادی کوتاه‌مدت و حفظ استقلال استراتژیک بلندمدت، توازن دشواری بیابد: امری که ژوئنی سخت برای دیپلماسی انرژی و سیاست خارجی این کشور محسوب می‌شود. سناریوی محتمل، آن است که آمریکا، با بهره‌گیری از تهدیدهای تعرفه‌ای، هند را به تعدیل واردات نفت از روسیه وادارد و هم‌زمان روسیه، با مسدودسازی خطوط صادراتی یا کاهش تخفیف‌ها، بر بازار فشار وارد کند. این تقابل، عملاً بازار نفت را به میدان نبرد نیابتی میان قدرت‌های بزرگ بدل می‌کند. در این چهارچوب، نفت بار دیگر به ابزار «دیپلماسی تهدید» تبدیل شده است؛ همان‌گونه که در دوران بحران سوئز (۱۹۵۶)، تحریم نفتی عربی (۱۹۷۳)، یا تنش‌های خلیج فارس (دهه ۱۹۸۰) رخ داده بود. در حالی که اقتصاد جهانی با بحران‌های زنجیره‌ای (ازجمله رکود نوبی، ناامنی غذایی و گذار انرژی) دست‌وپنجه نرم می‌کند، بازگشت به راهبردهای دهه‌های گذشته نه‌تنها کمکی به صلح نمی‌کند، بلکه ریسک بی‌ثباتی‌های جهانی را افزایش می‌دهد.

ادامه واردات نفت از روسیه، به معنای مقاومت در برابر فشارهای غرب برای افزایش تحریم‌های انرژی، بی‌ثباتی و لطمه به زیرساخت‌های پالایشی خواهد بود. به نظر می‌رسد که دهل‌یو باید راه سومی را دنبال کند: تنوع بخشی به واردات بدون قطع کامل نفت روسیه، تعامل هم‌زمان با غرب و شرق و پیگیری طرح‌هایی چون ایجاد بورس انرژی مستقل آسیایی. اگر چنین راهبردی به‌درستی دنبال شود، هند می‌تواند به جای یک قربانی ژئوپلیتیکی، به بازیگر مستقل و تنظیم‌گر توازن انرژی جهانی تبدیل شود.

برش

راه سوم برای هند

هند در آستانه یک تصمیم بنیادین قرار دارد. ادامه واردات نفت از روسیه، به معنای مقاومت در برابر فشارهای غرب و حفظ استقلال راهبردی است. در مقابل، عقب‌نشینی از این مسیر، شاید حمایت کوتاه‌مدت غرب را به همراه آورد، اما به بهای افزایش هزینه‌های انرژی، بی‌ثباتی و لطمه به زیرساخت‌های پالایشی خواهد بود. به نظر می‌رسد که دهل‌یو باید راه سومی را دنبال کند: تنوع بخشی به واردات بدون قطع کامل نفت روسیه، تعامل هم‌زمان با غرب و شرق و پیگیری طرح‌هایی چون ایجاد بورس انرژی مستقل آسیایی. اگر چنین راهبردی به‌درستی دنبال شود، هند می‌تواند به جای یک قربانی ژئوپلیتیکی، به بازیگر مستقل و تنظیم‌گر توازن انرژی جهانی تبدیل شود.

اخبار

اعتراضات گسترده در تل‌آویو به خشونت کشیده شد

با تشدید اعتراضات بر سر طرح کابینه اسرائیل برای اشغال کامل غزه، تظاهرات گسترده‌ای در تل‌آویو علیه این طرح و در حمایت از آزادی اسرا برگزار شد. شنبه شب گروهی از معترضان اسرائیلی با حمله به پخش زنده یک شبکه تلویزیونی در تل‌آویو اعتراض خود را نشان دادند. آنها شنبه‌شب با یورش به پخش زنده برنامه «برادر بزرگ» در تل‌آویو، علیه تشدید جنگ غزه اعتراض کردند. آنها با شعار «شلیک را متوقف کنید» و تی‌شرت‌هایی با نوشته «خروج از غزه» خواستار پایان جنگ شدند.

صهیونیست‌ها همچنین، برگزاره اصلی در تل‌آویو را بستند که به درگیری فیزیکی با پلیس منجر شد. معترضان صهیونیست به نشانه اعتراض به تصمیم کابینه بنیامین نتانیا‌هو برای اشغال غزه، آتش‌سوزی‌هایی ایجاد کردند که در پی آن درگیری‌های فیزیکی میان پلیس و معترضان رخ داد. طرح اسرائیل برای اشغال شهر غزه که جمعه گذشته به تصویب کابینه امنیتی این رژیم رسید، با واکنش منفی گسترده بین‌المللی روبه‌رو شده است. این در حالی است که تصویب این طرح شکاف داخلی را هم عمیق‌تر کرده است. به‌نوشته خبرگزاری‌ها، «پیش از ۱۰۰ هزار نفر» شنبه‌شب ۱۸ مرداد در تل‌آویو علیه طرح بنیامین نتانیا‌هو، برای تصرف غزه و تشدید جنگ تظاهرات کردند و خواستار پایان فوری درگیری شدند. معترضان هشدار دادند که این اقدام جان حدود ۲۰۰ اسیر را به خطر می‌اندازد. از سویی دیگر، جناح راست افراطی اسرائیل از بنیامین نتانیا‌هو خواسته است در آستانه نشست شورای امنیت سازمان ملل درباره طرحش برای اشغال غزه، رویکردی سنجیده‌تر علیه حماس در پیش گیرد. وزیران راست افراطی چون پتسائل اسموتریچ و اینتامار بن‌گورین بر لزوم پیروزی قاطع و حتی «انتقال و اسکان» در غزه تأکید دارند.

شمار شهدای غزه

به ۶۱ هزار و ۴۳۰ نفر رسید

با تداوم جنایت‌های رژیم صهیونیستی در نوار غزه، شمار کلی شهدای این منطقه از ابتدای جنگ تاکنون به ۶۱ هزار و ۴۳۰ نفر رسید. به گزارش الجزیره، وزارت بهداشت غزه اعلام کرد که طی ۲۴ ساعت گذشته، ۶۱ نفر در این منطقه شهید و ۳۶۳ نفر دیگر مجروح شدند.

با احتساب این آمار، شمار شهدای غزه از هفتم اکتبر ۲۰۲۳ (۱۵ مهر ۱۴۰۲) و همزمان با آغاز عملیات طوفان الاقصی تاکنون به ۶۱ هزار و ۴۳۰ نفر و شمار مجروحان نیز به ۱۵۳ هزار و ۷۱۳ نفر رسید.

این درحالی است که وزارت بهداشت غزه روز یکشنبه اعلام کرد که طی ۲۴ ساعت گذشته (شنبه تا یکشنبه)، ۵ فلسطینی دیگر از جمله ۲ کودک به دلیل گرسنگی و سوءتغذیه به شهادت رسیدند. وزارت بهداشت غزه افزود که شمار کلی شهدای گرسنگی و سوءتغذیه در نوار غزه به ۲۱۷ نفر رسید که ۱۰۰ نفر از آن‌ها کودک هستند.

در همین حال، دفتر اطلاع‌رسانی دولتی در غزه شمار قربانیان عملیات ارسال نادرست هواپیی کمک‌ها را ۲۳ شهید و ۱۱۴ زخمی از زمان شروع نسل‌کشی در غزه اعلام کرد و از فرود آمدن این کمک‌های هوایی در مناطق تحت سیطره اشغالگران با نواط خطرناک خبر داد که نزدیک شدن به این مناطق، هدف قرار گرفتن مستقیم را به همراه دارد.

ارتش رژیم صهیونیستی:

اشغال غزه ممکن نخواهد بود

رئیس ستاد کل ارتش رژیم صهیونیستی در جلسه‌ای با مقامات امنیتی و نظامی، نسبت به امکان پذیرنبودن اشغال شهر غزه ابراز نگرانی کرد. به نقل از شبکه هفت تلویزیون رژیم صهیونیستی، در بحبوحه تصمیم کابینه این رژیم برای اشغال شهر غزه با وجود مخالفت دستگاه‌های امنیتی، «ایال زمیر»، رئیس ستاد کل ارتش رژیم صهیونیستی، صبح یکشنبه پس از بررسی آمادگی ارتش در جلسه‌ای با مقامات ارشد فرماندهی منطقه جنوبی و نیروی هوایی، نسبت به عملی نبودن آن با وجود هزینه‌های گزاف هشدار داد.

بر اساس گزارش منتشرشده، او در خصوص امکان پذیر عملیات اشغال شهر غزه بشدت ابراز نگرانی کرد. زمیر گفت: «در حال حاضر یکی از چالش‌های اصلی، تخلیه جمعیت یک میلیون نفری شهر غزه به اردوگاه‌های مرکزی و المواصلی و ایجاد «شهر بشردوستانه» با ظرفیت متناسب با جمعیت در مدتی محدود است. ایال زمیر همچنین اضافه کرد، تجربه نشان می‌دهد که در عملیات‌های قبلی در شهر غزه، ده‌ها هزار نفر از ساکنان تخلیه نشدند؛ بنابراین، اشغال و تخلیه کامل شهر غزه در حال حاضر دشوار خواهد بود.

این مقام صهیونیست همچنین تخمین زد که اشغال غزه چند ماه طول خواهد کشید و ممکن است در این شرایط، حماس به عملیات چریکی در منطقه علیه نظامیان اسرائیلی روی آورد که مستلزم کنترل طولانی مدت و عملیات مداوم خواهد بود. به گفته او، تخلیه جمعیت تا ماه اکتبر انجام خواهد شد و سپس ارتش به اشغال شهر غزه روی خواهد آورد. بر این اساس، ارتش اشغالگر همچنین تخمین زد که جنگ در غزه طولانی شده و تکمیل اشغال شهر غزه تا سه ماه یعنی تا دسامبر ۲۰۲۵ یا ژانویه ۲۰۲۶ (دی ماه ۱۴۰۴) طول بکشد. طبق دستورالعمل کابینه رژیم صهیونیستی، ارتش اسرائیل تلاش می‌کند قبل از اشغال شهر غزه، جمعیت را تخلیه کند و آنها را به مناطق بشردوستانه در اردوگاه مرکزی و المواصلی انتقال دهد. به گفته ارتش، نظامیان صهیونیستی از مناطق اشغالی شهر غزه هیچ گونه عقب‌نشینی نخواهند کرد.